

Onderhandelingsprocedure

De onderhandelingsprocedure is één van de verschillende gunningswijzen die kan gehanteerd worden (bij DBFM-projecten). Aangezien de traditionele gunningswijzen (aanbesteding, offerteaanvraag, etc.) elke onderhandeling met de kandidaten uitsluiten, zal de overheid doorgaans geen andere keuze hebben dan voor de onderhandelingsprocedure te kiezen.

Binnen het kader van de Overheidsopdrachtenwet neemt de onderhandelingsprocedure een uitzonderingsstatuut in. Van die procedure mag alleen in uitzonderlijke, door de wet bepaalde, gevallen gebruik worden gemaakt. DBFM-overeenkomsten wijken in grote mate af van de klassieke overheidsopdrachten. DBFM-projecten zijn immers grote, complexe projecten waarvan het moeilijk op voorhand is vast te stellen wat de uiteindelijke kostprijs zal zijn.

In principe verloopt een onderhandelingsprocedure met bekendmaking steeds in twee stappen, net als een beperkte procedure. Kort samengevat dienen de deelnemers na de bekendmaking van de opdracht hun kandidaatstellingen in. De aanbestedende overheid evalueert deze op basis van de bekendgemaakte toegangsvereisten en kwalitatieve selectiecriteria. De geselecteerde kandidaten worden vervolgens uitgenodigd om een offerte in te dienen. Een selectiebeperking is mogelijk, maar het aantal geselecteerden mag niet kleiner zijn dan drie. Het aantal geselecteerden moet in elk geval voldoende zijn om een daadwerkelijke mededinging te waarborgen, voor zover er voldoende geschikte kandidaten zijn.

Voor meer informatie, neem contact op met Vlaams Kenniscentrum PPS
(<http://www2.vlaanderen.be/pps>)